

MISSIO SAVO

12.5.2007

Kuopio, NNKY

Raamattutunti

Väinö Hotti

ONKO SUOMI VAARASSA?

Oletettu vaara

Henkilökohtaisessa elämässämme pelkäämme usein asioita, jotka eivät koskaan toteudu. Nämä pelot synkstä tulevaisuudesta nousevat **lihastamme**. Jos Herran Henki saa meitä hallita, tämä koskee myös ajatusmaailmaamme.

"Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa" (Fil.4:6-7).

Jos tätä "varjeltumista" ei tapahdu, saatana riepottelee meitä **murheesta murheeseen**. Meillä ei ole koskaan Jumalan lapselle kuuluvaa rauhaa, lepoa ja turvallisuutta.

Sama voi olla suhteessamme kansamme tulevaisuuteen; olemme harhakuvitelmiensä vallassa. Kannamme huolta siitä, mistä ei tulisi kantaa ja olemme huolettomia siitä, mistä pitäisi olla huolissaan. Tätä epävakautta tervehdyttää ja tasoittaa Isä meidän rukous. Sitä tulisi uskovien usein rukoilla!

Uskovan turvallisuus

Jumalan lapsen yksi etuisuuksista on turvallisuus.

"Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut" (Room.8:28).

"Hän (Luther) syvimmältään ei huolehtinut muusta kuin oman sielunsa pelastumisesta, oikealla kohdalla pysymisestä Jumalan ja omantunnon edessä."

"Pois maalliset surusi suista, Ne Herrasi hoitava on, Yks vain yli kaiken sä muista: Sun sielusi kuolematon" (Vvk.145:8).

"Jonk' on turva Jumalassa..."

Väärät profetiat

Uskovan voivat saada väärän pelon valtaan **väärät profetiat**. Näitä on tänäänkin liikkeellä yllin kyllin. Kun Nehemia rakensi Jerusalemin sortunutta muuria, hänellä oli vihollisenaan mm. Tobia ja Sanballat, jotka yrittivät kaikin tavoin estää muurin rakentamisen. Eräs heidän aseensa oli **pelottelu**.

"He näet kaikki **peloittelivat meitä** arvelen: "Heidän kätensä herpoavat työssä, ja se jää tekemättä" (Neh.6:9).

Myös **profeetat kuuluivat** vastustajien joukkoon. "Muista, Jumalani, Tobiaa ja Sanballatia näiden heidän tekojensa mukaan, niin myös naisprofeetta Nooadjaa ja muita profeettoja, **jotka minua peloittelivat**" (Neh.6:4).

Suomi vaarassa - ulkonainen uhka

Suomenmaata uhkaavat mahdollisesti erilaiset vaarat. Naapurivallat voivat muodostaa miehitysuhan. Mitäpä pieni maa suuremmalleen voi! Lisäksi meitä voi uhata ympäristökatastrofi. Se voi tapahtua äkisti, kuten esim. ydinvoimalan räjähdysen kautta tai sitten ydinaseiden välityksellä. Toinen mahdollisuus on hidas tuho. Maa, vesi ja ilma saastuvat pikku hiljaa. Tämä kaikkihan on Raamatussa ennustettu.

Suomi vaarassa - sisäinen uhka

Muinaiset suurvallat Kreikka ja Rooma kestivät ulkoisten uhkien edessä, mutta kokivat sisäisen luhistumisen. Sisältä päin tuleva uhka on kavala; sitä on vaikea torjua. Kun kansakuntien moraalit rapautuu, sitä ei pidetä katastrofina, vaikka sitä ennen pitkää seuraa myös ulkonainen luhistuminen. Suomenkin suurin uhka on moraalittomuus ja syntielämä.

Varjelija väistyy

Ei ole itsestään selvyys, että olemme saaneet asua rauhassa viisikymmentä vuotta.

Kansakunnan turva on siinä, että Jumalan käsi ja Jumalan enkelivartioiden ovat sitä suojaamassa. Näin voidaan ajatella tapahtuneen Suomen kohdalla viime sotien aikana.

"Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku" (Ps.121:4).

"Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Jos Herra ei kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo" (Ps.127:1).

"Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet mukana maata vakoilemassa, repäisivät vaatteensa ja puhuivat kaikelle israelilaisten seurakunnalle näin: "Maa, jota kävimme vakoilemassa, on ylen ihana maa. Jos Herra on meille suosiollinen, niin hän vie meidät siihen maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja mettä. Älkää vain kapinoiko Herraa vastaan älkääkä peljätkö sen maan kansaa, sillä heitä ei ole meille kuin suupalaksi. **Heidän varjelijansa on väistynyt heistä, mutta meidän kansamme on Herra. Älkää te heitä peljätkö**" (4 Moos.14:6-9).

Sodoman opetus

Sodoman kaupunki kertoo, miten Jumala suhtautuu kaupungin syntielämään. Syntielämä "huutaa Jumalan puoleen".

"Niin Herra sanoi: "Valitushuuto Sodoman ja Gomorran tähden on suuri, ja heidän syntinsä ovat ylen raskaat. Sentähden minä menen alas katsomaan, ovatko he todella tehneet kaiken sen, josta huuto on minun eteeni tullut, vai eivätkö; minä tahdon sen tietää" (1 Moos.18:20-21).

Sodoman tapaus kertoo, ettei Jumala tee koskaan rauhaa synnin kanssa. Samalla se kertoo meille, että pienikin määrä uskovia (10) olisi voinut pelastaa suuren kaupungin.

Jumalan mies Loot oli vähällä hukkuu syntisen Sodoman kanssa. Hän oli vaarassa hukkuu "kaupungin syntivelan tähden".

Loot "kiusaantui hurskaassa sielussaan" nähdessään kaupungin syntielämää, mutta tämä ei riittänyt. Lootin piti ottaa pesäero syntiseen kaupunkiin.

Mistä apu?

Kun Jumalan miekka on kansakunnan yllä, mistä tulee apu?

Joku sanoo, ihmisten tulee yrittää elää paremmin. Toinen sanoo, pitää rukoilla, pitää löytyä paljon rukoilijoita. Mitä Sodoma meille opettaa?

"Ja Aabraham lähestyi häntä ja sanoi: "Aiotko siis hukuttaa vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa? Entä jos kaupungissa on viisikymmentä vanhurskasta; aiotko hukuttaa heidät etkä säästä paikkaa siellä olevain viidenkymmenen vanhurskaan tähden? Pois se, että sinä näin tekisit: surmaisit vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa, niin että vanhurskaan kävisi samoin kuin jumalattoman! Pois se sinusta! Eikö kaiken maan tuomari tekisi oikeutta?" Ja Herra sanoi: "Jos löydän Sodoman kaupungista viisikymmentä vanhurskasta, niin minä heidän tähtensä säästän koko paikan". Aabraham vastasi ja sanoi: "Katso, olen rohjennut puhua Herralleni, vaikka olen tomu ja tuhka. Entä jos viidestäkymmenestä vanhurskaasta puuttuu viisi; hävitätkö viiden tähden koko kaupungin?" Hän sanoi: "En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentä viisi". Ja hän puhui vielä hänelle sanoen: "Entä jos siellä on neljäkymmentä?" Hän vastasi: "Niiden neljänkymmenen tähden jätän sen tekemättä". Aabraham sanoi: "Älköön Herrani vihastuko, että vielä puhun. Entä jos siellä on kolmekymmentä?" Hän vastasi: "En tee sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä". Mutta hän sanoi: "Katso, minä olen rohjennut puhua Herralleni. Entä jos siellä on kaksikymmentä?" Hän vastasi: "Niiden kahdenkymmenen tähden jätän hävittämättä". Ja hän sanoi: "Älköön Herrani vihastuko, että puhun vielä tämän ainoan kerran. Entä jos siellä on kymmenen?" Hän vastasi: "Niiden kymmenen tähden jätän hävittämättä" (1 Moos.18:23-32).

Rukoilijoita oli tasan **yksi**, mutta asia ei ollut rukoilijoiden lukumäärästä kiinni, vaan mistä? Olisi pitänyt olla **vanhurskaita** ihmisiä.

Vanhurskas ihminen

Vanhurskauttamisen ja uudestisyntymisen kokenut, uskoon tullut ja pelastunut. Lisäksi hänen tulee elää pyhityksessä.

"Niin ei ole nyt yhtään kadotusta niissä, jotka Jeesuksessa Kristuksessa ovat, ja **ei vaella lihan, vaan hengen jälkeen** (Room.8:1; Biblia).

"There is therefore now no condemnation to them which are in Christ Jesus, **who walk not after the flesh, but after the Spirit** (Rom.8:1; King James Version).

Loot - maailmanmielinen kristitty

Loot on toisaalta meille esimerkki Jumalan miehestä. Hänellä oli "hurskas sielu":

"Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota rietasten vaellus irstaudessa vaivasi; sillä asuessaan heidän keskuudessaan tuo hurskas mies kiusaantui **hurskaassa sielussaan** joka päivä heidän pahain tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja kuulla" (2 Piet.2:7-8).

Toisaalta Loot ei ole esimerkillinen. Hänellä on kristillisyydessään monia suuria puutteita. Hän oli kompromissikristitty, puolisydäminen kristitty. Hän oli pyhittymätön uskova. Mistä me sen tiedämme?

1. Loot etsi maailman ystävyttä. "Abram asettui Kanaanin maahan, Loot asettui lakeuden kaupunkeihin ja siirtyi siirtymistään teltoineen Sodomaan asti" (1 Moos.13:12). Lootia veti Sodoman loistokas elämä. Lootia kiinnosti myös YHTEISTEN ASIOIDEN HOITAMINEN. Poliitikka vei todennäköisesti Lootin pyörteisiinsä. Ehkä Loot onnistui pääsemään vallankahvaan Sodoman hallinnassa: "Ja ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, ja Loot istui Sodoman portissa; ja nähtyensä heidät Loot nousi heitä vastaan ja kumartui maahan kasvoillensa" (1 Moos.19:1). "Portissa istuminen" voi merkitä sitä, että Loot oli Sodoman pormestari. Lootia syytettiin "hallitsemismielestä": "Mutta he vastasivat: "Mene tiehesi!" Ja he sanoivat: "Tuo yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena, ja yhtäkaikki hän **alati pyrkii hallitsemaan**" (1 Moos.19:9). Loot pyrki yhdistämään uskon ja politiikan. Lootin juuret olivat niin tiukasti Sodoman maaperässä, että hänet piti suorastaan kiskoa Sodomasta irti: "Aamun sarastaessa enkelit kiirehtivät Lootia sanoen: "Nouse, ota vaimosi ja molemmat tyttäresi, jotka ovat luonasi, ettet hukkuisi kaupungin syntivelan tähden". Ja kun hän vielä vitkasteli, tarttuivat miehet hänen käteensä sekä hänen vaimonsa ja molempien tyttäriensä käteen, sillä Herra tahtoi säästää hänet, ja veivät hänet ulos ja jättivät hänet ulkopuolelle kaupunkia" (1 Moos.19:15-16).

2. Lootin puhe ei ollut uskottavaa. Kun uskova menee poliittiselle tantereelle, hänen saarnansa menettää uskottavuutensa: "Silloin Loot meni puhuttelemaan vävyjensä, joiden oli aikomus ottaa hänen tyttärensä, ja sanoi: "Nouskaa, lähtekää pois tästä paikasta, sillä Herra hävittää tämän kaupungin". Mutta hänen vävynsä **luulivat hänen laskevan leikkiä**" (1 Moos.19:14). Poliittikkouskovasta ei ollut Sodoman pelastajaksi.

3. Perheen evakeliointi oli epäonnistunut. Lootin vaimon kohtalo oli surkea; hän muuttui suolapatsaaksi. Hänelläkin oli maailmallinen mieli. Aivan todennäköisesti häneltä puuttui Lootin "hurskas sielu". Maailmallisena kristittyinä Loot ei kantanut todellista vastuuta vaimonsa sielusta. Vaimon kävi huonosti. "Ja Lootin vaimo, joka tuli hänen jäljessään, katsoi taaksensa, ja niin hän **muuttui suolapatsaaksi**" (1 Moos.19:26). Mitä meidän vaimoillemme kuuluu? Onko Herran työ saanut tapahtua heidän sydämissään, vai ovatko he muotojumalaisia maailmallisia kristittyjä? Vakava kysymys! Helposti tyydymme siihen, että omaiset ovat "nyökällään" uskonasioihin päin. Mutta tiukan paikan tullen se ei riitä.

Pyhityksen vakavuus

Lootin tapaus kertoo, kuinka tärkeitä on, että me palvelemme kokosydämisesti Jumalaa.

"Paavalin paimentuska sieluista oli **kaksitahoinen**. Ensimmäinen koski uskoontulemistä. Toisessa taas oli kysymys siitä, että Kristus saisi muodon uskoon tulleissa. Tästä jälkimmäisestä on kysymys gala-talaisten kohdalla: "Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, **kunnes Kristus saa muodon teissä**" (Gal.4:19). (Kristinoppi Jumalan kansalle).

Kun on kysymys kansakunnan vaarasta pelastaminen pyhittyneet uskovat ovat avainasemassa!

Kannattaa keskittää Kristukseen (KKK)

Kristukseen keskittyminen merkitsee sitä, että alinomaan olemme tekemisissä ja seurustelemme hänen kanssaan. Se merkitsee jatkuvaa Kristuksen kasvojen etsimistä, hänen ikävöimistään ja armonistuimen tykö käymistä. Lähelläolo tuo turvallisuuden. Mitä enemmän vietät aikaa Kristuksen kanssa, sitä läheisemmäksi ja rakkaammaksi hän sinulle tulee. Pelkokin poistuu.

"Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa" (1 Joh.4:18).